

III gimnazijos klasė (XI kl.)

**3 TEMA: Istorinio tyrimo ir pasakojimo žanrai bei
formos**

UŽDUOTYS MOKINIAMS

Parengė istorijos mokytoja ekspertė Žaneta Vaškevičienė

3 TEMA: Istorinio tyrimo ir pasakojimo žanrai bei formos

UŽDUOTIES LAPAS MOKINIUI

Sveikiname pasirinkusius mokytis istoriją – vieną pamatinių ir reikšmingiausių mokslų šiandienos pasaulyje. Suprantame ir gerbiame kiekvieno iš Jūsų individualius poreikius, todėl užduotys bus skirtingo sudėtingumo, bet prieinamos kiekvienam. Užduočių lape Jūs sutiksite šypsenėlėmis pažymėtus klausimus. Kuo didesnis skaičius šypsenėlių, tuo aukštesnio mokymosi pasiekimo lygio užduotis. Tikimės, kad sėkmingai keliausite per 4 mokymosi pasiekimų lygius ir įgyvendinsite savo asmeninius lūkesčius 😊

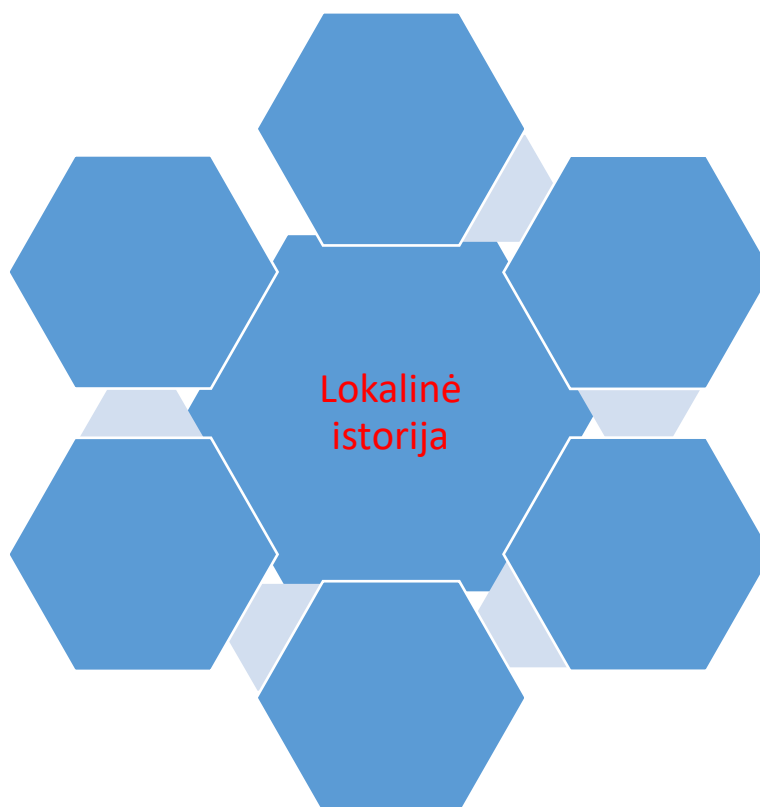
1 užduotis (D1)

😊 Pabraukite žodžius, kurie tinka istorinio tyrimo pasakojimui apibūdinti.

Istorijos šaltinis, romanas, problema, eilavimas (eilėraštis), argumentas, apysaka, vertybė, suvokimas, pasirinkimas, mitai, propaganda, žinios, analizė, gebėjimai, politika, vietovė.

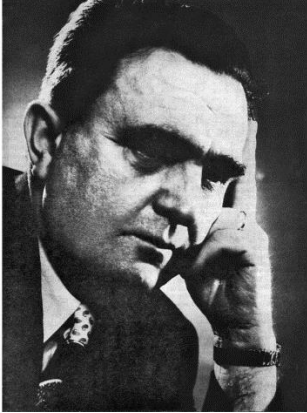

2 užduotis.(D1)

😊😊😊 Sukurkite savo sąvokos „Lokalinė istorija“ paaiškinimą. Raktinius žodžius įrašykite į tuščias skiltis.

3 uždutis(A3)

☺☺ Įvardinkite šaltiniuose pateiktas asmenybes ir nurodykite, kuo jos svarbios.

Šaltinis A	Šaltinis B
 https://www.vle.lt/straipsnis/	 https://www.zurnalai.vu.lt/lietuvos-istorijos-studijos/article/download/18864/18062/32776

Šaltinis A

☺ Asmenybė _____

☺☺ Nuopelnas _____

Šaltinis A

☺ Asmenybė _____

☺☺ Nuopelnas _____

4 uždutis (D2)

☺☺☺ Turbūt kiekvienam svarbu sužinoti kuo daugiau įdomesnės informacijos apie save. Pabendraukite su savo artimaisiais (seneliais, tėvais, pažįstamais ir kt.), paimkite interviu, peržiūrėkite savo vaikystės nuotraukas ar kitą vaizdo medžiagą ir sukurkite garso ar vaizdo pasakojimą „Aš esu aš“.

5 uždutis.(C3)

Perskaityt šaltinį, atsakykite į žemiau pateiktus klausimus.

Šaltinis *Informacija apie tęstinio leidinio „Lietuvos gyventojų genocidas“ 1–6 tomus*

Tomo Nr.	Tomo dalis, pagal raides / papildymas	Išleidimo metai	Metai, kada asmenys buvo represuoti	Represuotų asmenų skaičius tomo dalyje / papildyme	Represuotų asmenų skaičius visame tome ir iš viso
1	A–Ž	1992	1939–1941		30 461
		1999			
2	A–J	1998	1944–1947	21 597	82 209
	K–S	2002		33 564	
	Š–Ž	2005		27 048	
3	A–M	2007	1948	30 125	55 180
	N–Ž	2009		25 055	
4	A–M	2012	1949	21 840	33 736

	N–Ž	2014		11 896	
5	A–M	2019	1950–1953		40 318
	N–Ž	2020			
6	A–Ž	2022	1954–1989; 1991		697 23
	1 t. papildymas		1939–1941		8996
	2 t. papildymas		1944–1947	8000	
	3 t. papildymas		1948	700	
	4 t. papildymas		1949	248	
	5 t. papildymas		1950–1953	48	
Iš viso: 251 620					

Sudaryta autorės, remiantis leidinio „Lietuvos gyventojų genocidas“, t. 1–6 informacija.

☺ Kokiam istorijos pasakojimo žanrui galėtumėte panaudoti šį istorijos šaltinį? ☺☺ Atsakymą argumentuokite.

☺☺ Kokią šio šaltinio informaciją istorikas galėtų panaudoti savo pasakojimui? Pateikite 1-3 teiginius.

1 teiginys _____

2 teiginys _____

3 teiginys _____

☺☺☺ Ko dar be šio šaltinio reikėtų istorikui, kad sukurtų rišlų pasakojimą?

6 užduotis (C2)

Perskaityt šaltinį, atsakykite į po juo pateiktus klausimus.

Šaltinis Iš B. Burauskaitės straipsnio „Lietuvos vaikai - 1948-ųjų tremtiniai“, 2008, p.1-2

Šeši dešimtmečiai praėjo nuo tos dienos, kai tironas Stalinas brūkštelėjo parašą pritardamas LSSR Ministrų Tarybos ir Lietuvos komunistų (bolševikų) partijos Centro komiteto siūlymui „išskeldinti iš LSSR teritorijos specialiajai tremčiai 12 tūkst. nelegaliai gyvenančių, nukautų per ginkluotus susirėmimus ir nuteistų banditų bei nacionalistų šeimų, taip pat banditų talkininkų buožių su šeimomis". Taip buvo nulemtas daugiau kaip 40 tūkst. lietuvių likimas. Sovietinių okupantų ir marionetinės vietinės komunistų valdžios tikslas buvo izoliuoti nepasiduodančią sovietizavimui visuomenės dalį, išnaudoti darbingus tremtinius kaip nemokamą darbo jėgą atšiauriausiomis klimato sąlygomis, vaikus ir senelius pasmerkiant bado mirčiai. Per 60 metų gimė ir užaugo trys kartos, kančios aštrumas ir praradimų skausmas jau taip giliai nebežeidžia. Tačiau atmintis tebesaugo skausmą ir nevirtį tos gegužės nakties, kurios ramybę suplėšė smūgiai į duris - smūgiai, sudaužę dešimtis tūkstančių gyvenimų. Štai sudaužytų gyvenimų skeveldros... Janina Stankevičiūtė, g. 1937 m., ištrepta su motina ir keturiomis sesutėmis. „Mūsų šeimoj nebuvo maisto su savim, atėję kareiviai

laiko susiruošti davė pusvalandį. Kol mus visas aprenė, nebuvo kada paimti nei maisto, nei drabužių. Žmonės kas ką turėdami duodavo po gabaliuką. (...) Nuo didelės žmonių minios vagone buvo labai tvanku, karšta, nebuvo kuo kvėpuoti, labai norėjosi gerti, o vandens niekas nedavė. Maisto kažkokio neaiškaus atnešdavo kibiruose ir laikė porą dienų. Mūsų vagone beveik visi susirgo dizenterija. (...) Nuvežę į Buriatijos miškus mus patalpino į barakus, sukaltus iš lentų, tarp kurių švytėjo plyšiai, veisėsi blakės ir tarakonai. Visi sirgome gelta ir dizenterija, nebuvo kur nei arbatos išsivirti, nei vandens pasišildyti. Medicinos pagalbos irgi nebuvo. Mes buvome labai alkanos. Motina išeidavo anksti rytą miško darbams, grįždavo vėlai vakare. Pinigų neturėjom, dėl duonos buvo didelės eilės - be to, nebuvo ir už ką pirkti. Ant mano rankų mirė iš bado mūsų mažoji sesutė Liudutė. Aš ir dabar su didžiausiu širdies skausmu prisimenu, kaip ji merdinčiom akutėm į mane žiūrėjo ir prašė valgyti. Žinojau, kad jai padėtų maistas, o jo nebuvo. Vakare sugrįžo motina, kažkas iš tremtinių sukėlė mažą karstelį. Netoliese ant kalnelio iškasėm duobę ir ten palaidojom. Tais metais nebuvo tos dienos, kad kas nemirtų, daugiausia mirė senukai ir vaikai. Žiaurus trėmimas įaugo į mano sąmonę ir šiandien prisiminus, giliai širdyje šaukiasi žodžiai: „Už ką? Už ką kankinote? Ką mes jums maži kūdikėliai, seni seneliai padarėme?“ (ANK 1982).

☺ Kokiam istorijos pasakojimo žanrui priskiriate šį šaltinį? ☺☺ Atsakymą argumentuokite 1-3 teiginiais.

1 teiginys _____

2 teiginys _____

3 teiginys _____

☺ Ar šiame pasakojime pastebimos vertybinės nuostatos? ☺☺ Jei taip, tai kokios?

☺☺☺☺ Pamąstykite, kokį vaidmenį turi istorijos pasakojimuose perteikiamos vertybės?

7 užduotis (D2)

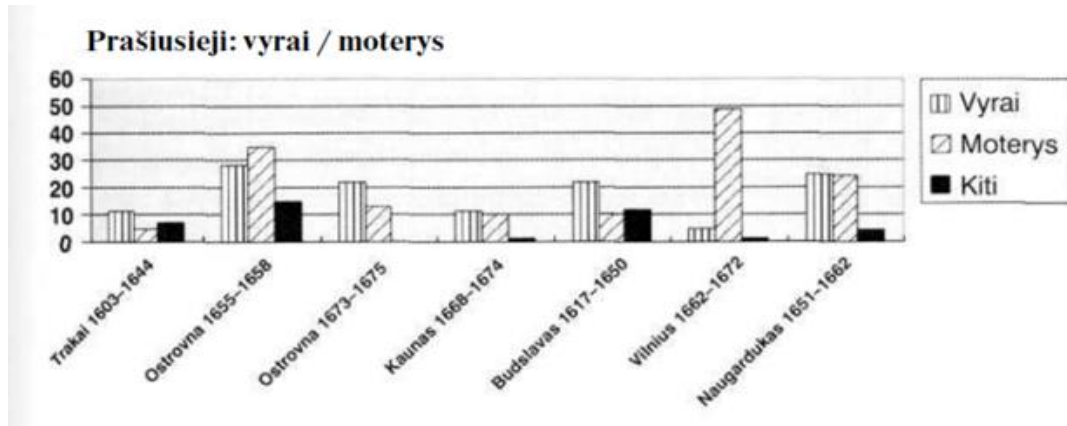
Kasdieniniame gyvenime pasitaikydavo žmonių ir jų istorijų, kaip jie tikėjo įvairiais stebuklais, norėdami pasveikti, išeiti iš kalėjimo, nepaskęsti, surasti pamestą daiktą ir panašiai. Istorikas Mindaugas Paknys šia tema yra parašęs straipsnį „Kasdienybės istorija XVII a. LDK stebuklų aprašymuose“ (2003). Straipsnyje nagrinėjami anksčiausi LDK aptinkami stebuklų aprašymų ciklai, spausdinti arba išlikę rankraštiniu pavidalu. Nagrinėjama keletu aspektų - kas patirdavo malonių, prašydavo užtarimo, kokių malonių patiriama dažniausiai. Aptarta malonių prašymo ir atsidėkojimo forma.

Remdamiesi istoriko darbo fragmentais (šaltiniai A, B, C, D), sukurkite trumpą savo pasakojimą tema „Malonės XVII a. LDK kasdieniniame gyvenime“. Pasakojime turėtų būti įvadas (probleminis klausimas), dėstymas (panaudoti šaltiniai ir parodyta Jūsų nuomonė) ir pabaiga (išvados).

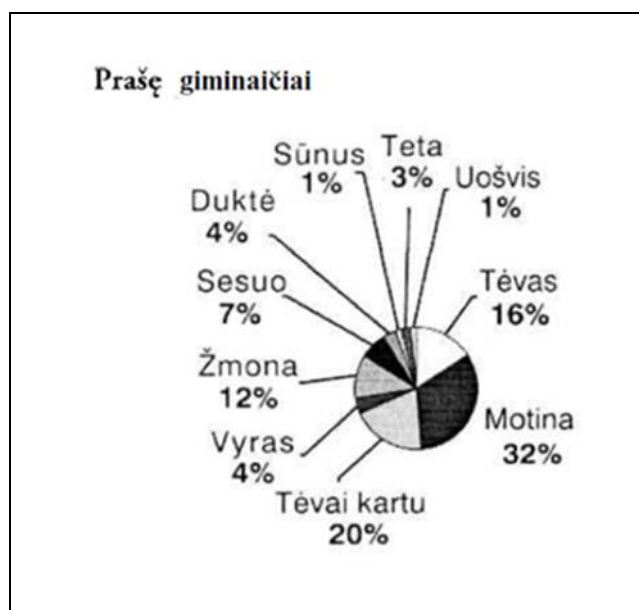
Šaltinis A Malonių aprašymai

Tiksliai pasakyti, kada įvyko pirmasis krikščioniškas stebuklas LDK, negalima, taip pat nėra žinoma, kas buvo pirmasis asmuo, prašęs stebuklo. Šios žinios iš tikrųjų būtų labai svarbios — parodytų LDK krikščioniškos visuomenės tikėjimo brandumą. Skirtingai nuo Vakarų Europos, kur ištisi stebuklų ciklai gana plačiai išplito jau XIII a., Lenkijoje ir LDK jie dar ilgai buvo „nepopuliarus“. Lenkijoje tokie aprašymai žinomi XV a., o XVI a. pradžioje parašytas pirmas prie Čenstakavos Švč. M. Marijos paveikslu įvykusių malonių aprašymų leidinys. Tuo tarpu Lietuvoje pirmieji stebuklų ciklų aprašymai aptinkami tik XVII a. pradžioje. Tai nereiškia, jog iki XVII a. LDK apskritai nebuvo stebuklų. Lietuvoje jau XVI a. turėjo būti žinomi prie šv. Kazimiero relikvijų vykstantys stebuklai (visa grupė), pavienių stebuklų liudijimai istoriniuose šaltiniuose randami nuo XIV a. Tačiau dėl raštu paliudytų stebuklų stokos prie paveikslų patirtų malonių aprašymų nagrinėjimas įmanomas tik remiantis XVII a. šaltiniais.

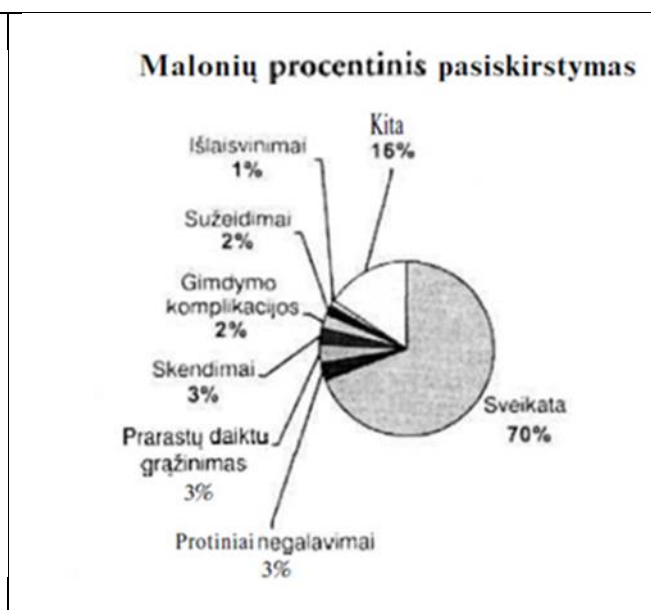
Šaltinis B

Šaltinis C

Šaltinis D

Šaltinis E *Malonių prašymo ir atsidėjimo formos*

Kai kurių stebuklų aprašymuose paminėtos malones prašymo ir atsidėjimo už ją formos. Nurodoma, ką besimeldžiantis pažadėjo, kokiomis sąlygomis įvyko stebuklas ir panašiai, kartais aprašoma, kaip atsidėjo. Nors duomenys nėra išsamūs, tačiau šios tokias tendencijas galima išvelgti ir šioje srityje. Dažniausiai aptinkamas apsilankymas prie paveiklo, patyrus malonę. Tačiau šią informaciją sudėtinga patikrinti ir apibendrinti. Sunku patikėti, kad tiek stebuklo besitikintis, tiek patyręs stebuklą neapsilankytų prie paveiklo apskritai - tuomet nelabai aišku, kaip jis galėtų paliudyti patiną malonę kunigui. Tuo tarpu įvairiuose aprašymuose tik kas antras (arba dar retesnis) nurodomas apsilankęs prie paveiklo. Todėl tinkamai įvertinti daugumos tokių liudijimų proporcijas vargu ar įmanoma — manyčiau, kad jų buvo paprasčiausiai gerokai daugiau, nei minima šaltiniuose. Todėl apsilankymų statistika į šiuos skaičiavimus neįtraukiama. Kur kas konkretesni ir suprantamesni atrodo nebent 5 duoti pažadai apsilankyti Budslavo bernardinų bažnyčioje. Šioje miškingoje vietovėje pastatytoje bažnyčioje laikytas paveikslas buvo plačiai pagarsėjęs, todėl ir besikreipiantys galėjo būti iš gana atokių vietų. Jiems atvykti prie paveiklo reiškė nemenką piligriminę kelionę.

8 užduotis (D3)

☺☺ Biografijos žanrui priskiriami gyvenimo aprašymai. Pasirinkite vyriausią savo šeimos ar giminės atstovą ir sukurkite jo gyvenimo aprašymą - CV (pabaigoje nurodykite, kokius dokumentus ar kitą informaciją naudojote) . CV pavyzdžių galite rasti internete.

9 užduotis (C1)

Peržiūrėję pateiktas iliustracijas, suskirstykite, kurias iš jų priskirtumėte istorijos mokslo pasakojimui, o kurias jo populiarinimui. Paaškindite, kodėl taip manote.

Šaltinis A	Šaltinis B	Šaltinis C	Šaltinis D
 <p>https://naftalinas.lt/produktas/bukinistika/istorija-politika-dokumentine-literatura/sapoka-adolfas-1655-metu-kedainiu-sutartis-arba</p>	 <p>https://www.google.com/search?q=istorinis+romanas&tbm=isch&ved=2ahUKEwjNz4ibxPyAAxVB_bsIHAg-ATIQ2-cCegQIABAA&oiq=istorinis+romanas&gs_lcp=CgNpbWcQAZIHCAAQG</p>	 <p>https://lt.wikipedia.org/wiki/Illuustruotoji_istorija</p>	 <p>https://www.google.com/search?q=%C4%8Derniauskas&tbm=isch&chips=q:%C4%8Derniauskas,online_chips:norbertas+cerniauskas:b0_-mHiLv2M%3D&rlz=1C1CHBD_Ilt923LT923&hl=lt&sa=X&ved=2a</p>

☺☺ Istorijos mokslo tekstai _____

☺☺ Istorijos mokslo populiarinimas _____

☺☺☺ Paaškinimas _____

10 užduotis (D2)

Perskaitykite Valdas Selenio straipsnio „Istorijos populiarintojas“ apie istoriką Adolfą Šapoką fragmentus ir parašykite 1-5 naujus dalykus, ką sužinojote ir kas jums buvo įdomu. Pagal pasirinktus kriterijus įvertinkite A. Šapokos veiklą.

Šaltinis

Iš Valdo Selenio straipsnio, „Istorijos populiarintojas“, Krantai, 2016.

Studijuodamas Prahėje Adolfas Šapoka supažindino „Naujosios Romuvos“ skaitytojus su čekų poetu Juliumi Zeyeriu (1841–1901), rašiusiu apie Lietuvą. Minimos jo baladės „Jūratė“, poema „Algirdas Geištara“. Į Čekoslovakiją Šapoka atvyko 1930 metų lapkričio pradžioje. Savo išpūdžius iš gyvenimo ir studijų tuometinėje Prahėje jis aprašė „Židinio“ ir „Naujosios Romuvos“ puslapiuose. 1930–1934 metais Čekoslovakiją, kaip ir daugelį tuometinių šalių, buvo apėmusi ekonominė krizė – sumažėjo pramonės mastai, didėjo nedarbas. Tačiau Šapoka pastebėjo, kad mokestis už studijas buvo beveik toks pat kaip Kauno universitete. Pragyvenimas čia irgi buvo palyginti nebrangus. Vidutiniškai gyvenant svetimšaliui išeidavo maždaug 300 litų mėnesiui. Dėl to jų čia daug suvažiuodavo, ypač iš Rytų Europos. Šapokos stažuotės metu visoje Prahėje gyveno keliolika lietuvių, beveik vieni studentai – 17 studentų ir 10 karininkų, komandiruočių aukštųjų karo mokslų eiti. Beveik visi studijavo aukštojoje technikos mokykloje ir keletą metų turėjo trylika narių vienijusią organizaciją „Lithuania“. Susibūrė ir lietuvių-ukrainiečių draugija, išsikėlusį tikslą susipažinti, suartėti, pažinti abiejų tautų kultūrą ir tuometinius rūpesčius. Lietuvos lenkai Prahėje taip pat turėjo savo organizaciją „Samogitia“, nors žemaičių ten, kaip pastebėjo Šapoka, nebuvo, išskyrus vienintelį jos pirmininką. Čekų inteligentai, anot Šapokos, kiekvieną lietuvių sutikdavo su ypatingu susidomėjimu, kaip artimo, tikrai mylimo krašto žmogų. Jam tekdavo išgirsti daugybę klausimų ir iš-klausti ilgų pasakojimų apie jų įsivaizduojamą ir mylimą Lietuvą, bet tai buvo ne tuometinė penkioliktus metus gyvuojanti Lietuva, o lenkų rašytojų romantikų (Józefo Ignaco Kraszewskio, Liudviko Kondratovičiaus, Henriko Sienkiwicziaus, Juliuszo Słowackio, Adomo Mickevičiaus) Lietuvos vizija. (...)

Pabaigoje pažymėtina, kad Adolfo Šapokos istorinė publicistika neprarado aktualumo ir mūsų laikais. Paskelbus ją atskira knyga, aiškesnis taptų jo nagrinėtų problemų spektras, – galima konstatuoti, kad istorikui rūpėjo tautos istorinis sąmoningumas, kaip sąlyga tautai išlikti. Tautiečiai turėjo žinoti, kokios buvo Lietuvos valstybingumo ištakos, tęstinumas, kultūra, svarbiausi istorijos veikėjai, kaip reiktų teisingai vaizduoti valstybės herbą, ir daugelį kitų dalykų. Lietuvos istorijos išmanymas turėjo tapti svarbia tautiečių identiteto atrama daugiakultūroje aplinkoje. „Kad Adolfas ŠAPOKA (1906–1961) yra vienas žymiausių XX a. Lietuvos istorikų, kurio populiarumą visuomenėje liudija kelių leidimų sulaukusi jo redaguota „Lietuvos istorija“, historiografinės koncepcijos pristatytos keliose monografijose, dešimtyse straipsnių. Tačiau jo straipsniai kaip istorijos mokslo raidos šaltinis leidžia atskleisti ne tik istoriko autentišką metodologinį pasirengimą ir ideologines pažiūras, motyvaciją „kurti mokslą“, bet taip pat ir svarbų nepriklausomos Lietuvos istorijos mokslo raidos etapą – jo profesionalėjimo pradžią.

☺☺ Man nauja:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____

☺☺☺☺Vertinimas

:

11 užduotis (D2)

Perskaitykite istoriko Aurimo Švedo straipsnio fragmentus (Aurimas Švedas. Naujo diskurso link per konjunktūrų barjerus, 2002) ir pateikite 1-4 klausimus bei pabandykite, remiantis žiniomis ir šaltiniu, įvertinti istoriko Edvardo Gudavičiaus veiklą.

Šaltinis *Iš Aurimo Švedo straipsnio „Naujo diskurso link per konjunktūrų barjerus“, 2002*

Prof. E. Gudavičius - vienas produktyviausių nūdienos istorikų, savo tekstuose suformulavęs konceptualų civilizacinį Lietuvos bei pasaulio istorijos modelį, taip pat per ilgus darbo Vilniaus universitete metus padėjęs pagrindus savitos mokyklos užuomazgoms ir formavimuisi. Be to, išėinančia už akademinio darbo rėmų veikla (mokslo populiarinimo straipsniai, televizijos laida „Būtovės slėpiniai“ ir t.t.) Gudavičius ryškiai paveikė ypatingas permainas išgyvenusios XX a. dešimtojo dešimtmečio Lietuvos visuomenės istorinės sąmonės raidą, jos konfigūracijas. Tai iškilus mokslininko profesinių „pergalių“ balansas. Tačiau nubrėžus įspūdingą jo kūrybinės biografijos kreivę čia pat derėtų nužymėti ir keletą punktyrinių linijų, kurios šiuo atveju turėtų simbolizuoti nerealizuotas galimybes, neverbalizuotas (arba nevisiškai išskleistas) idėjas, istorikui susidūrus su „konjunktūrų barjeriais“. Mums pavyko įžvelgti du tokius „barjerus“. Pirmasis: šio mokslininko konstruojamo teorinio-civilizacinio modelio kontūrai ėmė ryškėti sovietmečiu. Čia visų pirma derėtų aktualizuoti tipologinės Rytų-Vakarų distinkcijos įvedimą operuojant formuluote: alodizacija = europinis feodalizmas. Ši idėja kristalizavosi kūrybiškai traktuojant marksistinį teorinį modelį. Tačiau tolimesnių refleksijų galimybę sustabdė „pavojinga“ prof. E. Gudavičiaus prieita išvada, kad Lietuva

yra Vakarų, o Rusija - Rytų pasaulio/ civilizacijos pagal perskyrą , suponuotą skirtingų nuosavybės santykių formų. Prisiminus negailestingą sovietinio istorijos mokslo korifėjų verdiktą šeštajai K . Marxo formacijai bei jos šalininkams, tampa aišku, jog tuometinio oficialaus mokslinio diskurso konjunktūra neleido prof. E. Gudavičiui vaisingai plėtoti ir išreikšti savo idėjų. Fundamentalios įžvalgos, kurių atšvaitus jau galima aptikti 1971 m. istoriko apgintoje kandidatiniėje disertacijoje bei keturiuose 1979-1983 m. publikuotuose straipsniuose , turėjo laukti savo eilės iki 1990-ųjų. Taigi pirmasis „konjunktūros barjeras" ribojo prof. E. Gudavičiaus galimybes gilintis į jį dominančią sferą ir vaisingai dirbti beveik du dešimtmečius. Antrasis: 1990-ųjų lūžis ir po jo sekę s mokslinio diskurso liberalizavimas leido prof. E . Gudavičiui kūrybiškai sukombinuoti marksistinės teorijos sandus su kitomis istoriografinėmis ir civilizacinėmis koncepcijomis ir netrukdomai išreikšti savo idėjas, iš kurių ir kilo pagrindinio bei šalutinio istorinio kelio koncepcija, Lietuvos kaip labiausiai periferinio Europos regiono (bet vis dėlto esančio Vakarų civilizacijos istoriniame kelyje) teorija ir iš viso to išplaukiančių istorinių kolizijų eksplikavimas. Ir vis dėlto, kalbant apie šias permainas, reikia padaryti vieną svarbią išlygą: platesnei prof. E. Gudavičiaus idėjų sklaidai trukdė ta aplinkybė , jog praktiškai iki 1998 m. fundamentaliausias savo įžvalgas tyrinėtojas formulavo vien tik paskaitose Vilniaus universiteto Istorijos fakulteto magistrantams arba atskirų straipsnių bei interviu, išbarstytų įvairiuose periodiniuose leidiniuose, pavidalu. Ir tik 1998 metais pasirodžius monografijai „Mindaugas" bei 1999 m. - pirmajam jo „Lietuvos istorijos" tomui , E. Gudavičiaus idėjos ėmė skleisti kompleksišku pavidalu, kur istorinės konkretybės jau įkomponuotos į precizišką ir apmąstyto teorinio modelio kontūrus. Kodėl prireikė beveik ištiso nepriklausomybės dešimtmečio , kad istorikas galėtų išskleisti savo koncepciją, kurios fundamentalūs pagrindai ėmė ryškėti jau sovietmečiu ? Atsakant į pastarąjį klausimą tenka susidurti su antruoju „konjunktūrų barjeru" - keltine prof. E. Gudavičiaus metodologine orientacija eiti nuo konkretybės prie bendrybės, o neatvirkščiai. Būtent todėl civilizacinė koncepcija turėjo laukti savo „eilės" , kad galėtų kontekstualizuoti ir įprasminti konkretų mokslininko tiriamą siužetą (tokiu siužetu iš pradžių tapo XI1—XIIIa. lietuvių visuomenės raida, o vėliau - Lietuvos istorijos periodas nuo valstybės susiformavimo iki Liublino unijos). Ir vis dėlto nors kritinės refleksijos suvaldyta empirinė medžiaga buvo įprasmintą operuojant teoriniu modeliu, tačiau jau minėta metodologinė maksima čia vėl veikė kaip barjeras. Empiriką užgožė teoriją, o tiksliau - užmaskavo lemiamą pastarosios įtaką konkretybių konfigūracijai. Simptomišku tokios „maskuotės " pavyzdžiu galėtų būti „Lietuvos istorijos" teksto, o tiksliau – jo struktūravimo/sudėliojimo ypatumai.

☺☺☺ Klausimai:

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____

☺☺☺☺Vertinimas:
